

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Lupta noastră.

De mulți ani noi Românii luptăm pe terenul științific, literar, artistic, social și politic, și putem afirma, că pe fiecare teren am făcut progrese frumoase.

Dintre toate aceste cel pe care mai mult am luptat este cel politic. Și dacă nu s'ar fi aflat mulți printre noi, cari pentru a se susține materialmente, au fost gata a se omorî moralmente, sigur că ne-am afla pe altă treaptă.

Dar', durere, că mulți dintre noi când au ajuns la cel mai înalt stadiu al luptei, pentru interese proprii, au desertat, aducându-ne prin aceasta earăși la starea, în care ne aflăm când am început lupta, dacă nu și mai înderēt.

Și acesta e cel mai mare păcat ce au putut săvârși vre-odată în viață.

Aci îmi vine în minte istoria cu dracul lui Milton, pe care l'a trântit D-zeu din lumina cea mai sublimă în întunerecul cel mai din afară, și putem zice că nici el n'a fost mai jos decât unii dintre noi Românii, pentru-că acest drac, n'a sărutat mâna dușmanului seu, ca mulți de ai noștri, ci ridicându-se din cel mai adânc și mai infect nămol s'a luptat cu milioanele de piedeci ale întunerecului spre a ajunge la imperiul luminei, pe care voia să o otrăvească prin căutăturile sale viclene și respirațiunea sa rebelă.

Va să zică acel drac n'a aflat de grea lupta cu întunerecul, numai pentru a ajunge la lumina, pe care căuta a o tulbura; și nouă să ne pară grea lupta

pentru a ajunge la lumina pe care o dorim?

Trist lucru, dacă nu mai merităm nici comparația cu dușmanul luminei.

Cele-ce se petrec de present între Maghiari față de noi, par a ne demonstra, că încercările celor cari vreau să ne umilească întrec lipsa noastră de rușine, cu alte cuvinte: ne-a mai rămas încă destulă pricepere pentru a cunoaște, că cei-ce ne exploatează, o fac asta numai în speranța unei totale resinațiuni din partea noastră.

Dacă așa e, atunci ne aflăm în stadiul cel mai periculos al vieții noastre sociale și politice, pentru-că Românul, îndată-ce simte că se află la începutul triumfului se dă înapoi. Ca-și-când nu i-ar plăcea triumful.

Dacă dușmanii noștri au putut continua atâta timp cu fărâdelegile lor, aceasta nu o putem atribui prostiei noastre, ci mai mult răbdării proverbiale a neamului românesc, care, până nu vede unghia dușmanului înfiptă în gâtul seu, nu ridică mâna spre a se apăra.

Ar trebui însă ca nime dintre noi să nu se lase pradă gusturilor trecătoare, și să nu sacrifice viitorul de secol al poporului român pentru a avea un sfert de oră de petrecere, poate imaginară! Să arete fiecare, că lupta noastră de abia câțiva ani înainte și principiile frumoase, la cari odinioară ne închinam în starea noastră de inocență politică, n'au căzut în inimile noastre numai ca sămânța din evanghelie între spini sau pe piatră, ci în pământ bun, aducând roade cu sutele.

Fericit bărbatul, care poate privi

cu fermitate și cu veselie în fața soarelui mândru și a cărui lumină magică nu-i scoate în obraz roșafa rușinei pentru faptele comise la întunerecul nopții în contra semenilor sei, sau chiar în contra națiunii întregi.

Să ne nisuiim deci cu toții ca în fața națiunii noastre să stăm cu fruntea ridicată și negenați, căci numai astfel ne vom putea numi fericiți!

Noul șef al cancelariei de cabinet.

Fostul director al cancelariei de cabinet civile a M. S., baronul Braun, și-a dat demisiunea din cauza bătrânețelor. În locul lui M. S. a numit pe cavalerul Schiessl.

Renta școlilor dela Brașov se va

da de aci înainte, în urma unei înțelegeri făcute între guvernul român și cel ungar, astfel, că cupoanele rentei să meargă întâiu la Pesta și de acolo să le primească Metropolia din Sibiu, care le va transmite apoi bisericii St. Nicolae din Brașov. Guvernul va primi apoi dela biserică în fiecare an, prin mijlocirea metropoliei, câte o socoată despre acea rentă.

Englezii și D-zeu.

Deputatul englez Smith publică în „Times” o scrisoare, în care zice între altele: „Noi Englezii am uitat de tot, că există D-zeu. Vieța noastră națională în anii din urmă a fost plină de închipiri și aroganță. Moravurile noastre sunt ușurele. Națiunea noastră a meritat disciplina aceasta. Noi Englezii să ne spovedim păcatele naționale și să cerem iertare dela D-zeu.”

Confiscarea „Patriei”.

Ziarul din Cernăuți, „Patria”, a fost de nou confiscat. Numărul confiscărilor din estan al ziarului se urcă la 46.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Fluierul lui IANCU.

O jalnică doină răsună din munți,
Ne cântă de lupte cu dușmanii crunți,
De lupte frumoase purtate de moși,
In contra barbarilor mult numeroși...

Un fluier o cântă. E fluier vrăjit...
Menit să deștepte un neam istovit,
De rele și chinuri amarnic bătut,
Și care pe lume se crede perdit...

E fluierul magic al *Iancului* brav,
Ce 'ndeamnă la luptă puternic și grav...
Poporul ascultă... tresare 'ntărit...
Și jură să nu se mai lase 'njosit!

Se sgudule munții... Și văi românești
Se umplu de sfintele glasuri cerești,
Ce varsă credință în neam 'ntristat,
Nădejdea isbândeii și dor de luptat...

Se 'nșirue tineri voinici și decisi
A da înainte pe greu povârnis,
Și cete formează de bravi luptători...
— Cuprinși sunt dușmanii de ai groazei fiori...

... Răsar din trecutul de glorie plin,
Imagini mărețe, cu zimbet senin,
Energiici ne 'ndeamnă la luptă pe noi,
Perfecți, tribunii cu nimb de eroi.

Și fluierul cântă aprins, mai aprins...
Văpaia de luptă pe toți i-a încins...
Și fluierul cântă năpraznic acum...
Pornit e tot neamul pe-al luptelor drum!...

Tu Iancule mândru, adormi liniștit,
Trezitu-ți-ai neamul... Ear' el oșerit
E gata de luptă în numele tău,
— Așa să-i ajute d'acum Dumnezeu!

Ioan Scurtu.

Iarna și binefacerea.

Jos iarna! zice vocea miserabilă a colibei.
Trăiască iarna! murmură vocea cea dulce a saloaului.

Dar' n'ar trebui să existe o asemenea nepotrivire de simțăminte; n'ar trebui să fie o asemenea deosebire de manifestații la soșirea iernei.

După-cum fiecă virstă a omului poartă în sine propria-i mângâiere, propria-i întărire, când viața este petrecută înțelepțește, așa și ori-ce clasă socială, în diferitele faze ale timpului, ar trebui să-și găsească propriile sale mulțumiri.

Voii să zic, că ceea-ce într'un anotimp produce plăcere unui strat social, n'ar trebui să fie spre durere altuia. O clasă nu trebuie

să găască într'un anotimp cauză de ris când el produce clasei inferioare lacrimi.

Insă cu toate acestea în iarna cea crudă, pe când o parte a societății banchetuește și se înveselește, pe când o parte diutr'nsa, și cea mai mică, uită asprimea climatei în saloane încălzite, în mijlocul unor persoane vesele, cealaltă parte, partea cea mai mare suferă prin niște bordee întunecoase și friguroase dorind timpul frumos.

Și o asemenea stare de lucruri n'ar trebui să fie! Cel-ce se bucură ar putea da lungilor sale seri alt scop, alt obiect de cât numai acela al petrecerii, ar putea găsi în intimitatea întrunirilor prietenești alte satisfacții de cât acelea ale drăgostelilor și intrigilor galante de salon, îndreptându-și cugetul milos la acei nefericiți, cari nu pot binecuvânta venirea iernei.

Chiar cu prețul de-a deveni curios, eu nu voiu stătu pe prietenii mei cei bogați să-și ia aer de lions, nume care arată tot ce este mai nefolositor și mai îngâmțat în societatea de azi.

Le voiu spune din contră: observați ceea-ce prețind cerințele unei bune creșteri, nu vă perdeți anii cei mai frumoși în petreceri periculoase și morale, nu vă opriți la victorii cari știți ce lacrimi costă. Nu căutați

Invingerea Cehilor.

Lupta Cehilor contra ministerului Clary n'a rămas fără rezultat, căci el' după scurt timp de guvernare a trebuit să demisioneze și să cedeze altuia locul seu, care din nou are să se străduiască a face o împăcare între Germanii și Cehii austriaci. Ceea-ce mai ales i-a îndemnat pe Cehi să ducă o luptă de răsturnare contra ministerului Clary, a fost, că acela le-a desființat ordonanțele de limbă, date de contele Thun, care la timpul seu a fost constrins să demisioneze din cauza obstrucțiunii Germanilor. Va să zică ori cine va fi pus în fruntea guvernului din Austria, acela are a se lupta cu două curente, cari sunt, după-cum se vede, de o egală putere, căci nici Cehii nici Germanii nu lasă nimic din pretensiunile lor. De aceea se poate constata ca sigur, că până-ce între aceste două partide nu se va stabili o înțelegere frățească, care să mulțumească și pe unii și pe alții, până atunci înzadar sunt toate schimbările de guvern, căci starea critică în care se află Austria, într'un nimic nu se va ameliora. A ajunge în fruntea guvernului austriac, și de-acolo a căuta să mulțumești numai pe unii, astăzi nu mai merge. Un bărbat de stat, care voește să conducă destinele țării înțelepțește și spre binele patriei, acela trebuie să fie afară de ori-ce influență, și în primul rând să se nisuească a croi calea de împăcare între cele două partide contrare, și numai după aceea să pășească la rezolvarea problemelor ce i-se impun, căci la din contră toate vor rămânea numai o încercare zadarnică, care va da și mai mult de lucru, urmașului seu. Dacă Clary s'ar fi învoit a governa conform §. 14 și azi ar fi încă în fruntea guvernului, dar' el fiind așa zicend un prea mare părtinitor al Germanilor, nu s'a învoit. Astfel i-a urmat acum Wittek care se va folosi de acel §. pentru-ca să poată stabili încă unele puncte din pactul vamal cu Ungaria, și apoi de sigur că și el se va duce cât de curând, căci nu se prevede nici o schimbare care să-i asigure poziția.

stimularea simpatiilor voastre spunend vorbe fără nici un înțeles; lăsați la o parte lenea cu care vă mândriți și căutați mijloace de-a avea niște ocupații mai întăritoare, mai curate și mai bune, gândindu-vă la cei-ce suferă. Și cea mai bună întrebuintare a timpului este binefacerea.

Eu recomand mai ales opera umană de a ajuta pe acea parte din neamul omenesc, care fu hotărâtă de providență să întrunească tot ceea-ce este în univers mai plăcut și mai delicat.

Al vostru să fie, frumoase d-ne, bunul gând de-a ușura pentru cei-ce suferă asprimea anotimpului care înaintează.

Cât va străluci de mult în saloanele auriate, în odăile cele parfumate frumseța voastră încoronată de aureola milei și binefacerii!

Incântarea privirii voastre, a surisului vostru să nu o aștepte omul nesimțitor la suferințele altuia, și voi veți îndeplini astfel misiunea voastră în cel mai bun chip.

În toate acestea este amestecată și eterna chestiune socială, care cred că vă va preocupa mai puțin când la apropierea cea înțeleaptă a anotimpurilor, pe când vocea dulce a salonului murmură: Trăiască iarna! aceea a bordeiului să zică: Fie binecuvântată, fiindcă nu mă spariel!

Din România.

Misiunea română în Transvaal.

Mai. Sa Regele României a aprobat propunerea ministrului de război, pentru-ca România să trimită doi oficeri în Transvaal, cari să urmărească operațiunile armatei bure și celei engleze în actualul război. Ministrul de externe, în urma intervenției ministrului de război, a cerut celor două state beligerante, ca să acordeze autorizațiuni pentru acești doi oficeri români, ceea-ce s'a și dat, spre a urmări operațiunile războiului din Transvaal. Acești doi oficeri sunt d-nii locotenent comandor Boerescu și loc-colonel Stămbulescu.

In onoarea Italiei. Marele festival pe care studenții din Iași îl pregătesc în onoarea Italiei, va fi unicul în felul său. Delegația studenților ce a fost în București a luat primele măsuri acolo. Reînțorși în Iași, studenții din delegație au procedat la luarea celorlalte măsuri. Sărbările vor dura două zile. Ele vor fi între 10 și 15 Ianuarie 1900. În ziua întâia, dimineața studenții în corpore vor merge la gară pentru a întâmpina pe delegații și invitații din țară și din Italia, ce vor sosi cu trenul. Aici o musică la sosirea trenului va intona marșul Italian-Român. În aceea zi delegații italieni vor visita principalele clădiri din localitate. Seara va avea loc în sala teatrului național o splendidă reprezentație. La finea reprezentației vor da concursul pe lângă artiștii dramatici și celebra artistă Elena Theodorini. La finea reprezentației va vorbi dl V. A. Urechii și un student. În tot timpul acesta, pe scenă vor fi toți delegații italieni și români precum și studenții. După terminarea cuvântărilor va urma o retragere cu torțe la Universitate cu musica în frunte, cântând marșul italian și român. A doua zi la orele 2 p. m. în sala Universității se vor ținea conferințe publice. Aci vor vorbi d-nii A. D. Xenopol, rectorul Universității, V. A. Urechii, Gr. Tocilescu și V. Brăescu. Seara la orele 6 va avea loc un banchet de 300 tacâmuri la Otel Binder. Banchetul va dura până la orele 8 și jumătate când cu toții împreună cu musica vor porni spre gară. Cu acceleratul delegații vor pleca, în sunetul marșului italian și român

In amintirea lui Ioan Creangă. La 2 Ian. 1900 se împlinesc 10 ani de când a murit Ioan Creangă, celebrul povestitor și a fost înmormântat la cimiterul Eternitatea din Iași. Această aniversare a morții sale, studenții locali vor să o serbeze. În acest scop,

comitetul național studențesc din Iași în ultima sa ședință a decis ca studenții să facă un perelinaj la mormântul lui Ioan Creangă în ziua de 2 Ianuarie 1900. Pentru organizarea la mormânt s'a ales o comisiune din sinul național studențesc compusă din R. Deoghene și I. G. Vizanti. Această comisiune va lua toate măsurile de organizare a acestui pelerinaj, invitând pe toți studenții a lua parte la el. Studenții în corpore vor pleca de la sf. Spiridon, la cimiter. Ajunși aici vor depune o coroană pe mormântul lui Ioan Creangă, ear' pe urmă, studentul R. Deoghene, va ține o cuvântare. La acest pelerinaj, pe lângă studenți, va lua parte și lume străină admiratoare a talentului scriitor.

Dela Reuniunea meseriașilor.

Prima ședință literară, ce »Reuniunea meseriașilor români din Orăștie« a arangiat-o Dumineca trecută, a avut un succes peste așteptare de bun. La orele 7 și jum. seara, on. domn protopop V. Domșa, președintele Reuniunii, a deschis ședința printr'un discurs ocașional și bine potrivit, în care a accentuat îndeosebi rolul și însemnătatea meseriașilor în viața publică și cea socială, spunând totodată că numai acela dintre noi se poate numi Român adevărat, care știe să spriginească și pe meseriași ieșiți din sinul neamului său.

Punctul prim din program a fost poezia »Dela Herța 'n Dorobani«, declamată de d-șoara Safta Adamescu, care a mulțumit pe deplin publicul ascultător, dovedind tact și pricepere în declamarea poeziei.

Dl Rusalin Ionescu s'a produs apoi cu poezia »Numai una«, de G. Coșbuc, stîrnind mult haz prin modul cu care a știut-o preda, fiind mult aplaudat de public.

A urmat apoi piesa »Ultima dorință«, executată de dl G. Cușuta, acompaniat la violină de dl Romul G. Nicoard. Piesa a fost cât se poate de bine executată și a plăcut foarte mult publicului, care a și răsplătit pe debutanți cu dese aplauze. Sus numiții d-ni, la dorința publicului au mai executat o piesă.

Tot la acest loc îmi țin de datoriță să mulțumesc, în numele membrilor Reuniunii, dlor G. Cușuta și R. Nicoard pentru spriginul ce ni-l'au dat, dorind ca și cu altă ocașie să binevoiască a ne sta într'ajutor.

Poesia »Cu pîrul de aur«, declamată de d-șoara Marița Onofreiu, avînd în vedere că a fost cam grea de predat, deoarece ce aci trebuia să schimbe vocea în a unei copile tinere, aci în a unui bătrîn, putem zice că încă a reușit destul de bine.

Dl G. Dreglici ne-a delectat apoi prin declamarea poeziei »Țiganul la fugă«, prin ceea-ce ne-a convins pe toți, că d-sa este un umorist foarte bun, și că a înțeles pe deplin rostul poeziei.

»Peneș Curcanul«, declamat de dl Ioan Budoiu încă a plăcut publicului. Observ numai atîta, că dacă poezia ar fi fost mai rar și cu mai mult curagiu declamată, ea ar fi fost una dintre cele mai bune. Este deci de dorit, ca cu altă ocașie, dl Budoiu, care de altcum a dovedit că are simț și pricepere, să se nisuiască a declama mai rar și a face și pauzele de lipsă.

Cel mai reușit punct din program a fost însă, la tot cazul, poezia »Dușmancele«, declamată de d-șoara Valeria Grof, care cu vocea-i sonoră și dragălașe și prin gesticulațiunile făcute, ne-a convins că pe lângă atragere de inimă pentru declamări, mai posedă și un deosebit talent pentru acestea. Chipul predării a stîrnit în public adevărată plăcere. Dorim cu toții, ca cât mai des să avem fericirea a o vedea pe bină, pentru a ne putea delecta privindu-o și ascultându-o.

Șirul declamărilor s'a încheiat prin dl Dumitru Martin, zelosul membru al comitetului, predând poezia »A căsca, căsca«, de H. G. Lecca. Despre dl Martin încă nu avem decât cuvinte de laudă și dorința de a-l vedea și pe viitor între debutanți.

Tot dl Martin la sfîrșitul ședinței a mulțumit on. public pentru binevoitorul său sprigin.

Rezultatul material al acestei ședințe, cu toate-că intrarea a fost benevolă, totuși este cât se poate de mulțumitor, încassându-se suma de 12 fl. 93 cr.

Dănd acest raport scurt, și vîzînd cum meseriași nostri se nisuesc fiecare ca cât mai mult pe lângă meseria sa, să-și însușească așa zicînd și cartea, îmi vine în minte următoarea poezie:

„E insetat Românul de scriere și carte,
Așa cere progresul în ori-și-care parte,
Dorește 'n dor ferbinte să fie luminat,
Urmașul lui Traian tot astfel a oftat;
Sosit-a dar' azi timpul să i-se dea dreptate,
Românului plugar în scriere și carte s'a dat;
Dar' el și numai el prin propria-i putere,
Avîntat spre culme 'n neajunse și durere s'a ajutat.
Una mai dorește, și aceasta s'a împlini,
Pe lângă plug și carte meseriaș a fi.
E nespusă mîngăierea în neamul românesc
Cînd plugar, cărturar, meseriaș de-o viță se 'ntâlnește,
Să înalțe fiecare stindardul românesc,
Pe-acest pămînt numit: caminul strămoșesc.

Meseriașul.

INTÂMPLĂRILE SĂPTĂMĂNI

La 10 I. c. s'a ținut în Mercuria o conferință preotească, sub presiul on. domn protopop Ioan Droc. Conferinței i-a premer

serviciu divin, participînd și poporul și elevii școlii în frunte cu învățătorii lor. Înainte de a se purcede la ordinea zilei, s'a trimis o adresă omagială I. P. S. Metropolitului Ioan Meșianu. Dnii Romul Pop și Dumitru Panfiloiu au disertat apoi despre indiferentismul religios și mijloacele pentru delăturarea aceluia. Dnii Ilie Dobrotă și Ioan Lazar despre scaderile ce slăbesc forțele materiale ale poporului și mijloacele la ridicarea aceluia, ear' dnii Nic. Dobrotă și Ignatie Filip despre mijloacele pentru ameliorarea dotațiunii preotești. Au urmat pe urmă discuțiunile asupra acestor disertații, la care a luat parte și dl protopop Droc.

În Prejmer, comit. Brașovului, s'a constituit o nouă agentură a »Asociațiunii«. Din partea despărțimentului, a fost trimis ca delegat dl Gr. Maior, care cu acest prilegiu a inaugurat și o bibliotecă nouă. Cuvîntul de bineventură l'a ținut dl preot G. Ludu, ear' elevii școlii s'au produs cu cântări și declarațiuni, ceea-ce face onoare învățătorului lor.

PACEA LUMII

Războiul din Transvaal.

Anglia cu nici un preț nu voește să lase pe sine pata de rușine ce a primit-o în urma înfrîngerii oștirilor sale din partea Burilor. De aceea acum s'a apucat, ca să-și adune toate forțele și să le trimită în Africa-sudică, mai ales infanterie călăreașă, căci așa se zice, că aceasta joacă cel mai mare rol în războiul actual. Deoarece Burii când cu învingerea lui Buller au împușcat toți catării. Anglia face acum mari cumpărări de cai și catări. Până de prezent ea a chemat încă 46 de batalioane sub arme, pe cari le-a împărțit în mai multe locuri, vînd astfel să atace din toate părțile pe Buri. Acestia la rîndul lor încă nu se lasă mai pejos, căci și ei se înarmează tot mai mult, și pe lângă aceasta se alătură cără ei în număr tot mai mare și Olandezii, pe cari Anglia i-a provocat ca să-i fie credincioși, dar' acestia s'au de domnia engleză, să răscoală cu putere contra ei. Despre decurgerea războiului vin acum foarte puține știri, deoarece de când cu căderea Ladismithului în mîinile Burilor, cenzura militară nu permite publicarea depeșilor. Ceea-ce măchnește mai mult pe Anglia este, că mulți dintre soldații englezi au desertat, ba au trecut chiar și pe partea Burilor.

Noul comandant al oștirilor engleze, Lord Roberts, a plecat deja spre Africa-de-sud, pentru-ca să ia comanda trupelor. La gară a fost însoțit de Prințul de Galles, de Ducii de Connaught și de Cambridge, de lord Wolseley și de ministrii de război.

COLINDE

I.

Pogorît-a, pogorît
Dumnezeu pe-acest pămînt
Se luară, se duseră
La casa bogatului
— Bună ziua, bogat mare,
Gata-i prânzu de mîncare?
— Gata-i, gata nu-i de voi,
Că-i de boeri ca și noi!
Se luară, se duseră
La casa săracului.
— Bună ziua, sărac mare,
Gata-i prânzu de mîncare?
— Gata-i, gata, mai puțin,
Hai în casă să-l prînzim!
— Sara bună, sărac mare!
Să luară, se duseră,
Dă de-un măr și dă de-un pîr:
— Ian te suie, Petre, 'n el
Și vezi Petre, ce-i vedea?
— Vîz casa bogatului
In mijlocul iadului
Tot în para focului.
— Ian te suie mai în sus!
— Vîz casa săracului
In mijlocul raiului
Tot în spuma laptelui!

II.

Colea'n deal, pe după deal
Pare-'mi soare că-'mi răsare,
Da nu-'i soare răsărit,
Ci e gazda 'mpodobit

Cu podoabe d'argint,
Cum n'am vîzut de cînd sunt.
Cu călușu gîlbior,
Da nu-i galben de făptură,
Ci-i galben de-alergătură,
C'alergat și mi-a dumblat,
Pe Dumnezeu l'a căutat,
L'a căutat și l'a d'afiat
Sus în slava cerului,
In chilie de tîmăie
Cu d'ușile d'alămăie.
C'asta-i ziua de Crăciun,
Noi umblăm și-o colindăm,
Peste d'al c'o închinăm,
O 'nchinăm spre sănătate
Și cu multă veselie
Ca Dumnezeu să ne ție.

III.

Doamne Isuse Christoase,
Mult ne-ai lăsat zori frumoase
Cu raze prea luminoase.
Tu din cer te-ai pogorît,
Din fecioară te-ai născut,
Cu oameni și-ai petrecut.
Te-ai născut cu umilință
Ca să ne fii cu credință
Și te-ai dat la răstignire
Spre a noastră mîntuire,
Și te-ai dat în chip de rob
Ca să scoți lumea din foc,
Și te-ai dat în chip de slugă
Ca să scoți lumea din muncă.
Așteptă-mu-te, Christoase,
Ca niște pasări setoase,

Cînd pogoară
La izvoare
Și se pleacă
De s'adapă
Și lui Dumnezeu se roagă.
Din grele primejdii scapă.
O Isuse, mult 'mi ești dulce,
Ne-ai spăsit cu sfînta cruce,
Toți cu ea la raiu ne-om duce,
Cu toți sfinții dimpreună,
Să ne facem voia bună!

IV.

Sub poalele cerului
La mijlocul raiului
Este-o masă mare 'ntinsă.
Dar' la masă cine șade?
Șede bunul Dumnezeu
Cu Ioan, sfînt Ioan
Și judecă pe Adam.
— Eși, Adam, din raiu afară,
Dacă 'n raiu nu ți-a plăcut
La mirosul florilor,
La dulceața poamelor,
La versul paserilor!
— Fii'mi, Doamne, iertător,
Iertător și crezător,
C'am greșit și-am adormit
Sub un pom mare 'nflorit.
Șerpele m'a ocolit,
Mai tare m'a amețit.
La căpătâi
Un gatui,
La picioare
O floare mare,

La mijloc
Un busuioac.
Piatră mare mi-a lăsat,
Piatră mare nestimată,
De lumină lumea toată.

V.

Adam dacă a greșit
Domnul din raiu l'a gonit.
Din Raiul cel din Edem,
Osîndit cu greu blestem.
Ear' Adam dac'a vîzut,
Că 'n greșeală a căzut,
Și din raiu afară dat,
Isgonit și lăpădat.
A șezut jos într'un loc.
Plîngînd cu lacrimi de foc.
Cu jale la Raiu privind
Și cără dînsul grîind:
O Raiule, lăcaș sfînt!
Mă vezi în ce jale sunt?
Că sunt cumplit urgisit,
Și dela tine gonit.
Oh! vai! cum mă bucuram
In slava ta cînd eram,
Ear' acum cu atît,
Sunt jalnic și amărît.
Că d'acum nu voiu gusta,
Din sfîntă dulceața ta,
Amar Evo! ce făcuși?
Unde vom merge acuși?
Pe tine te ascultai
Și din acel pom mîncai,
Că tu Evo m'ai silit
Și d'ast bine m'ai lipsit.

NOUȚĂȚI

Spre orientare. Oficiul postal din loc atrage din nou luarea aminte a on. public, că mandatele postale vechi, covertele de bani și blanchetele numai până la 31 Dec. n. se mai pot folosi. De aci înainte ele se înlocuiesc cu altele noue, cari se află de vânzare la postă. Suma banilor ce se trimit trebuie să fie calculată în coroane și fileri, căci altcum nu se primesc. Totodată se face on. public cunoscut, că mandatele vechi, pe cari abonenții foilor le-au primit dela administrația aceluia, se pot tolosi până la sfârșitul lui Ianuarie. De sine înțeles însă, că suma și aci trebuie să fie calculată în coroane.

Universitatea săsasoă a votat comunei politice Seliște, pentru întreținerea școlii industriale 200 fl., comunei bisericesti gr.-or. din Răhau 200 fl. și comunei bis. gr.-or. din Sebeș 200 fl.

Sărbătorii triste de Crăciun a avut în Oraștie dl. Dr. Dósa, profesor la gimnaziul din loc. Voind anume să facă bucurie copilei sale prin pomul de Crăciun, până-ce l'au împodobit și au aprins luminile, au pus copila să se culce, pentru-ca cu atât mai mare să-i fie bucuria când se va trezi și va vedea pomul. După-ce l'au împodobit și au gătat cu toate, au sculat copila, care somnoroasă cum era, privind pomul aprins, îndată a picat la pământ și a murit. Mamă-sa, de spaimă și supărare, încă s'a îmbolnăvit

Expulsare. Dl. Victor Braniste, st. universitar în Cernăuți, fratele dlui Dr. Valer Braniste, directorul »Patriei«, a fost expulsat din Bucovina.

Femei pe câmpul de război. Burii numesc pe soția viteazului general Joubert »mătușe«. Credincioasa soție a însoțit pe viteazul seu bărbat și pe câmpul de război, care bătuse acum în Africa-de-mează. Ea cunoaște toate apucăturile războiului și manuează arma ca ori-ce soldat, însă ea se ocupă mai ales cu îngrijirea răniților. Ea se îngrijește, ca bărbatul seu să aibă toate comoditățile, ea însăși li aranjiază cortul și-i ferbe mâncarea. Dacă li mai rămâne timp, îl folosește pentru a lega ranele răniților și a îngriji de ei ca o mamă. Afară de aceasta stă în ajutorul bărbatului seu cu sfatul. După-cum se telegrafează din Bruxela și principesa Salm-Salm a plecat în tabăra Burilor. Principesa Salm este fiica unui general american și s'a căsătorit după principesa Felix Salm-Salm. Când bărbatul ei a intrat în trupa voluntarilor americani, ea l'a urmat pretutindeni, și s'a luptat alături cu bărbatul seu.

Sinucidere în biserică. În biserică Sf. Petru din Roma a fost găsit spânzurat un anumit Angelo Bernardo. Biserica a fost îndată incuiată până-ce se va sfinți de nou.

Prinderea unui înșelător de căsătorie. Gendarmeria din Waitz a prins pe un barbier, anume Florian Sturm, care sub cuvânt că voește să se căsătorească, a înșelat în Budapesta și provincie vre-o 16 fete, de i-au dat bani.

O victimă a amorului nefericit. Pe o stradă din Budapesta a fost găsită moartă o femeie tânără, având lângă ea un revolver și o scrisoare, care avea următorul conținut: »Numele meu e Sofie Bodnar, de 31 ani, de loc sunt din Murș-Oșorheiu, dar am ocupat aici în Budapesta, la o fabrică de mașini, un post de scriitoare. Moartea mi-am făcut-o singură, deoarece-țe tinărul pe care îl iubiam atât de mult, a fost căsătorit. D-zeu să-mi ierte păcatul!»

Curiositatea nu e totdeauna bună. Un învățăcel de comerciant din Breslau în etate de vre-o 14 ani, trecând peste un pod de fer, s'a freat cu mâna de el, și se vede că i-a căzut bine răceala ferului, cu toate-că simțea că mâna i-se cam lipește de el. Curios să vadă dacă se lipește și limba n'a stat mult pe gânduri, ci și-a pus-o pe ferul rece, înghețat. Când se și-o tragă, de unde se mai poată, deoarece-țe ea se lipise bine de fer, și din ce trăgea, din ce îl duria mai tare, ba li începuse pe urmă a curge și sângele și astfel îngheța și mai tare. A început apoi a striga după ajutor. Mai mulți oameni alergând la el, s'au apucat cu toții de i-au suflat sub limbă până-ce s'a topit gheața și abia așa și-a putut-o deslipi.

Etate înaltă. În Chichinda-mare a murit văduva Katarina Galitzer în etate de 105 ani.

Intr-o stare înfiorătoare s'a aflat zilele trecute un lucrător din Viena. El a fost pus adecă ca să curețe zăpada de pe coperișul unei case cu două etajuri. Cum împingea el zăpada jos, deodată a alunecat cu un picior pe coperiș la vale. Ceea-ce l'a scăpat de moarte a fost, că era legat peste mijloc cu o funie, care încă era legată de o fereastră a podului. Astfel bietul lucrător atârna în aer. Un medic care locuia în acele case văzându-l, și-a dat toată silința de l'a tras pe fereastră în casă. Cu toate acestea a primit câteva răni la trup și a fost dus în spital.

Un paradis pentru câni, cel puțin așa scriu foile polone, este un oraș din Galiția, a cărui numire însă o retac. Eată anume ce se povestește: Un câne care umbla rătăcit pe strade, a fost prins și dus la administrația comunală, unde a fost foarte bine îngrijit, până-ce stăpânul seu a aflat unde e și s'a dus după el. Care nu-i fu mirarea însă când i-s'a spus că trebuie să plătească pentru el nu mai mult decât 15 fl. Căci, a zis administrația comunală, cânele se află aici de 19 zile; în aceste zile în fiecare dimineață el a căpătat cafea, la amezi supă de carne de vită și friptură, seara asemenea; afară de aceea peste zi a mai primit și zahăr, cârnați și brânză, și a avut un pat de dormit cât se poate de bun. Curat ca într'un paradis!

Un hoț de saci. Individul de 29 ani, Metod Liszák din Bilnitz, era în serviciu la o berărie de-acolo. Intr'o zi, se vede că prea mulți saci se aflau pe-acolo, s'a pus și a furat 30 din ei și 17 i-a dat gazdei sale pentru cartir și vîpt, ear' ceilalți 13 i-a ținut pentru sine. Descoperindu-se furtul el a fost dat afară din slujbă și dus la judecătorie.

Mâncat de lupi. Un țeran, care mergea pe drum spre Lugoș, a fost mâncat de lupi.

Din dramele amorului. Din Miskolc se scrie, că morarul Árpád Kupa de-acolo, și-a împușcat amanta pe stadă, din cauză că a devenit necredincioasă, ear' după aceea și-a tras și lui un glonț, rămânând mort pe loc. Fata din norocire a fost numai puțin atinsă la umăr și deci a putut scăpa cu viață.

Deținute au fost în hotelul »Belevue« din Zürich baronesa Olga Blanchard de Murat împreună cu fiica sa, pentru o datorie de 15.000 franci. Nainte de aceasta, până-ce trăia încă tatăl fetei se aflau cu toții în Budapesta. Cât ce a murit el, ele au început a se îndatora.

Sinucidere. Un infanterist dela Reg. 4 din Viena, de frica pedepsei fiindcă a adormit în postul seu, s'a împușcat.

Bora. Pe Marea-adriatică, după-cum se vestește din Fiume, bântue de câteva zile bora cu o furie grozavă. Gerul e atât de mare, încât paserile cad din sbor. Tot astfel de știri sosesc și din Triest.

„Resignare“ e numele unei noue compoziții musicale de *Justin Cl. Iuga* (elev al conservatorului din Cluj) cuvinte de *Ioan Scurtu*. Compoziția este dedicată d-soarei Valeria Roșescu și e aranjată pentru voce și pian. Se află de vânzare la autor în Cluj și la librăria Ciurcu în Brașov.

Mort în decursul tunderii pěrului. Oficialul de tren din Viena, Alois Bobmer, a murit Sâmbătă subit, în timpul ce barbierul li tunde pěrul.

Pentru — mustață. Un proprietar din cercul Lütz, s'a dus zilele trecute într'o ospetărie a comunei, și fiind foarte obosit, s'a pus pe un scaun și a adormit. Feciorul ospetărilor, văzându-l durmind a aflat de bine să facă o glumă cu el. Aprinzându-și țigara, după-ce a fumat puțin din ea, s'a dus apoi la el și a început a-i arde mustața. Proprietarul trezindu-se, a început a face larmă, ceea-ce auzind ospetărilor a venit la el și l'a întrebat că ce e. El i-a spus cele întemplate și drept despăgubire pentru mustață i-a cerut 300 mărci, căci altcum arată cazul la judecătorie. Ospetărilor știind bine că feciorul lui va fi pedepsit, a rugat pe proprietar să se mulțumească cu 150 mărci, la ceea-ce acela învoindu-se a luat banii și s'a dus.

Și-a omorât copila! Țeranul Nicolae Mercse din Dieci, și-a omorât copila de 7 ani ce o avea, din cauză că fiind văduv, voia să se căsătorească de a doua-ora, dar femeia pe care o iubea, nu voia din pricina sêrmaneii copile. A doua zi a fost deținut.

A murit cântând. Un mare proprietar din Nyomja, Josef Eisenschenk, și-a petrecut Duminica trecută într'un birt, în societatea mai multor prieteni, având lângă ei și musică. Când Eisenschenk tocmai cânta o piesă, care se începe cu: »Nici când nu vom muri«, atunci deodată fu lovit de apoplexie și căzu mort la pământ.

Nu e om de peană. Pe cât de bine știe Burul să poarte arma, pe atât de rău știe purta peana. Când e silit ca să se subscrie oare unde numele, atunci se pregătește ca și când ar face cine știe ce lucru mare. În casă se face o tăcere adâncă, mama provoacă copiii ca nici să nu se miște, ear' tatăl sloboade din pipă niște fum ca norii de gros și stă gânditor. După aceea se curăță cu grije un corn al mesei, se pune biblia pe el, și hârtia pe care are să se subscrie. Se grupează apoi cu toții în jurul mesei și mama de nou spune la copii să fie liniștiți, căci tatăl are să scrie numele. El prinde apoi peana în mână și încet și cu oare-care frică începe a scrie. În cel mult 4 minute el a isprăvit; își privește apoi numele și se scoală mulțumit dela masă.

Mort în urma tăierii unei bătături. Din Bozeș se scrie, că căpitanul Zanotti de-acolo, tăindu-și bătătura ce o avea la picior, i-s'a înveninat sângele și îndată a murit.

O catastrofă în biserică. Într'o comună din Rusia, în decursul serviciului divin s'a prăbușit o parte a boltiturii, omorînd 12 persoane, ear' pe 28 rănindu-le grav.

O familie arsă. Într'o comună de lângă Leipzig a izbucnit noaptea foc într'o casă, căzând jertfă flacărilor părinții și 3 copii ai lor.

Domnii abonenți ai foii noastre sunt rugați să binevoiască a grăbi cu achitarea sumei ce ne datoresc pe anul de față.

Din țara poveștilor.

Un mare călător a zis: »Dacă s'ar face tabloul ceremoniilor de căsătorie din toate țările lumii, am avea tabloul cel mai ciudat«.

Și pentru ca să inaugureze el însuși acest tablou, a arătat modul în care se fac căsătoriile la tribul Negritos, din insulele Filipine. Tinerii miri se urcă într'un copac, pe ramurile cele mai înalte, împreună cu preoteasa; rudele stau pe ramurile cele mai de jos. Și când ceremonia e sfârșită, mirii se îmbrățișează și se lasă să cadă jos de pe ultima ramură. De asemenea și rudele.

Un alt călător arată cum se fac căsătoriile într'una din insulele Oceaniei; e vorba despre insula Mangaia, cea mai meridională din cele șapte, cari formează arhipelagul Hervey sau Cook.

Mangaia este o insulă de mărgean încunjurată de două cercuri tot de mărgean, pe cari este aproape cu neputință de mers din cauza ghimpilor. Aceste ziduri tari, contra cărora nu pot nimic valurile oceanului, au în ele cavități, peșteri, grote, în cari s'au format sate, locuinți singuratic. Grotele servesc și de refugii.

Pe insula Mangaia sunt trei sate din cari cel mai important este Oneroa. După toate dovezile, locuitorii sunt de origine malaieză.

Când misionarii englezi veniră să se stabilească aci în mod definitiv, între anii 1842 și 1852, găsiră la indigenii creștini un obicei de căsătorii dintre cele mai neuzite.

Era un obicei rămas din vremile lor păgâne, și pe care creștinismul nu-l putuse distruge.

Când mireasa eșia din casa părintească spre a se duce la biserică, unde trebuia să fie cununată, își găsia drumul acoperit cu corpuri omenești. Trebuia să calce pe aceste corpuri, în vreme ce rudele ei o însoțeau pe alătura de șirul de corpuri, jucând și cântând.

La casa mirelui era aceeași scenă. Inșe el nu călca pe spatele rudelor sale, ca mireasa, ci pe acelea a rudelor nevastei. Obiceiul acesta există și azi.

Mult timp încă, după introducerea creștinismului, locuitorii din Mangaia au fost canibali, adică mănăcatori de oameni. Și azi încă, deși toți locuitorii sunt creștini, autoritățile surprind încă mănăcatori de oameni în flagrant delict.

Despre locuitorii din Mangaia se mai povestește încă următoarele:

În 1823 un popă englez, trecând pe acolo, a lăsat doi porci ca amintire a visitei sale. Indigenii cari nu cunoșteau aceste animale, îi duseră cu seriozitate în biserică lor păgână, îi îmbrăcară, îi așezară într'un colț ca dumnezei străini, îi hrăniră bine și se închinară lor.

Inșe ceea-ce nu înțelegeau ei erau grohăiturile porcilor, despre cari ziceau că e o limbă deosebită. Mult timp s'au chinuit să înțeleagă ceva din această limbă, pe care o credeau ca un oracol, dar' văzând în același timp murdăria ce făceau porcii, s'au hotărât într'o zi să-i sacrifice divinităților lor.

Mai la urmă, porcii tot au servit la ceva, căci cu viețile lor au cruțat mai mulți oameni de-a fi înjunghiați înaintea zeilor.

FEL DE FEL

O copilă de 5 ani cătră mamă-sa:
— Mamă, pentru-ce se aud astăzi atâtea pușcături?

— Fiindcă după ameazi e înmormântarea unui general.

Copila, după puțină gândire:
— Aha, așadar' el nu e mort de tot.

O ticălosul de eu
Cum scârbii pe Dumnezeu!
Greu păcat Evo de noi,
Că vom fi tot în nevoi,
Ci o! Doamne mila ta,
Că spre zidirea ta,
Și nu mă lăsa scârbit,
Să fiu până în sfârșit.

VI.

Sus în poarta raiului
În mijlocul cerului
Frumoasă masă e 'ntinsă,
Dar' la masă cine șede?
Șede Domnul Dumnezeu
Cu Ioan, sfântu Ioan.
Dar' din gură ce grăiră?
De Iuda se stătuiră.
Că Iuda a biruit,
Cheile că le-a luat
Și în rai că a intrat,
Dar' din rai el ce-a luat?
A luat luna cu lumina
Și soarele cu căldura
Și crucea de sărutat,
Busuioc de botezat,
Busuiocul fetelor,
Măgheranul nevestelor,
Ismă creafă babelor,
Bulz de aur junilor.
Să fii, gazdă, sănătoasă,
La mulți ani mai veseloașă,
Ca și toamna cea bogată,
Cu de toate 'ndestulată.
Pe noi să ne dăruiți
Cu doi, trei bani de argint;
La Crăciun,
Un cojoc bun,
Și bani mari
În buzunar.

VII.

Mărire întru cei de sus!
Îngerii cântare au adus,
Că Christos azi s'a născut
Lumea cu dar o-a umplut,
Dela tatăl cel înalt,
Dumnezeu adevărat.

Mama pruncul l'a 'nfășat,
Și în esle l'a culcat,
El cu reze de pe cap
În sălaș a luminat
Că e fiu Dumnezeu
Fiul Tatălui cersesc.

Voi păstori acum plecați,
Pe Christos curând cătați,
Și cu fluierul cântați
Cu îngerii l' laudați,
C'astăzi fiul, Domnul sfânt
S'a scoborât pe pământ

Magilor l' și voi veniți
După stea călătorii,
Pe Christos îl dăruiți
Ș'apoi lumii îl vestiți,
Că-i soare din răsărit
Pentru neamu întunecit.

Și voi văi și munți înalți
Azi cu oamenii săltați,
Și voi turme să sërbați
Sus la ceruri să căutați
Că soarele ce s'a născut
Cu lumină ne-a umplut.

Oglinda japoneză. Deja din timpuri străvechi, oglinda joacă mare rol. Vechile legende japoneze istorisesc multe lucruri de interes despre sabie, pușcă și oglindă. Odinioară oglinzile erau făcute din metal. Precum japonezii vechi considerau sabia ca sufletul soldatului, așa consideră femeile Japoniei oglinda de lucru cel mai indispensabil. Fiecare japoneză are o oglindă perfectă, mândria ei. Proverbul japonez zice: »Pe cum de strălucitoare îți este oglinda, așa de strălucitor îți este sufletul«. În Japonia se consideră acest proverb atât de sfânt, încât multe femei și-au spart oglinzile defectuoase. În vechime japonezii puneau oglinzi pe altar. Chiar și azi oglinda se bucură acolo de o cinste din cele mai deosebite. Înainte de ce japonezul ar fi plecat la drum, merge la biserică și îngemănând înaintea oglinzii se ruga cu evlavie. Oglinda era folosită chiar și în justiție. Cu ocazia interogatoriilor, judecătorul ținea o oglindă înaintea criminalului, pentru-ca astfel să-l silească a mărturisi. Interesantă este povestea fetei japoneze decăzute, care înaintea peșterii, unde locuia zeița soarelui, pune o oglindă și începe să joace jocul fermecător al femeii japoneze. Zeița soarelui vrând să vadă jocul fermecător, care i-se reflecta din oglindă, eși din peșteră. Dar' a eșit spre pierzarea ei, deoarece-ce cavalerii fetei decăzute au închis gura peșterii și de atunci zeița soarelui aleargă prin univers să-și caute loc de refugiu și în același timp varsă lumina soarelui asupra imperiului lui Mikado. Originea acestei legende a rămas în Japonia ca o vecinică sărbătoare, ce se ține în fiecare an.

Oglinda din orient se deosebește încă și azi mult de oglinda apusului. Oglinzile japoneze sunt toate făcute din metal și înșepite pe bambus. Oglinzile de metal de prin biserici poartă urmele cultului Buddha. Cele mai caracteristice oglinzi însă le purtau soldații japonezi. Ele erau făcute în formă de evantaliu, și erau folosite pentru a se scuti contra loviturilor, ear' de altă parte pentru a turbura vederea inamicului prin strălucirea lor.

Mulțumită.

În decursul anului c. ne-a încurs încă colecte cu bani în favorul noii biserici din comuna noastră Câmpuri-Surduc dela: dl

preot din Turnișor Nicolau Țintea, cu lista nr. 805, dela 49 contribuenți 3 fl. 08 cr. Această colectă ni-s'a trimis prin dl Ioan Papiu, protopresbiter.

La lista nr. 1548 din Pesac ne-a trimis dl preot Andreiu Fizeșan dela biserică 3 fl.

Dl Iosif Boca, preot în Valea-mare ne-a trimis la lista nr. 60 suma 1 fl.

Afară de aceste colecte în bani, dl Teodor Igna din Budapesta ni-a trimis două icoane frumoase, menite pentru despărțământul femeilor, cari icoane sunt cu prețul de 20 fl.

Dl Adam de Nandra din Dobra ne-a dăruit două feșnice menite pentru copii de îmbrăcat în biserică, ear' dl Lajos Pasc două feșnice și două haine albe de îmbrăcat copii la serviciul din.

Evlavioasa creștină Luția Ignă din loc, în semn de pietate către reșosatul ei soț Petru, a cumpărat un rënd de odăjdii negre, din barșon foarte fin, cu prețul de 40 fl., cari odăjdii sunt menite pentru serviciul la îngropăciuni.

Pentru colectarea în bani și pentru dăruirile prețioase din partea celor-ce iubesc podoaba casei Domnului aduc sinceră mulțumită marinimoșilor binefăcători.

Câmpuri-Surduc, în Decembrie 1899.

Ioan Budoiu,
preot.

Redactor responsabil: **Petru P. Barițiu**

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii »Corvineana«, societate pe acții, se invită în virtutea §-lui 19 din statute la

a IV-a adunare generală ordinară

care se va ține în Hunedoara la 11 Februarie st. n. 1900 la 2 ore p. m. în localul institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul anual al direcțiunii despre starea întreprinderii peste tot și despre rezultatul anului al IV-lea de gestiune în special.

2. Raportul comitetului de supraveghere.

3. Darea absoluturului direcțiunii și comitetului de supraveghere.

4. Decisiunea asupra împărțirii profitului curat, realizat în anul al IV-lea de gestiune.

5. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii și ai comitetului de supraveghere pe anul de gestiune 1899 și pentru viitor.

6. Intregirea postului de cassar devenit vacant prin moarte.

7. Intregirea unui loc devenit vacant în direcțiune.

8. Alegerea comitetului de supraveghere pe un nou period de 3 ani.

9. Eventuale propuneri ivite în cadrul §-lui 28 din statute.

10. Exmiterea alor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune, în înțelesul §-lui 20 din statute, la cassa institutului, acțiunile eventualele documente de plenipotență, cel mult până în 10 Februarie st. n. 1900.

Hunedoara, Decembrie 1899.

(630) 1-2

Direcțiunea.

Atrag binevoitoarea luare aminte asupra prăvăliei mele bogat provăzută cu tot felul de **MARFĂ DE MANUFACTURĂ** pentru trebuințele de casă, și anume:

BUMBAC DE BĂTUT și AȚĂ DE URZIT, aduse din cele mai bune fabrici, se pot căpăta cu prețuri foarte ieftine la subscrișul.

Totodată aduc la cunoștința celor-ce au trebuință, că pregătesc în timp scurt și cu preț moderat

*** **HAINA DE CĂLUȘERI** ***

pe cari le vând, le dau în folosință, ori, la cerere, le fac anume.

Cu deosebită stimă

Ion Lazaroiu,

negustor în Orăștie (Szászváros).

(577) 4—

Tipografia aceasta este provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, este pusă în pozițiune de a putea executa ori-ce comande prompt și cu acurateță, precum: Opuri

„**Minerva**“ inst. tipografic,

și broșuri, placate, bilete de logodnă și cununie, **societate pe acții în Orăștie** carte și epistole, couverte

în toată mărimea, note, circulare și preț-curenturi, bilete de vizită, după plac și cerere, registre și imprimare pentru toate speciile de serviciuri, bilanțuri, compturi, adrese și anunțuri. Tipărituri de tot felul pentru băncile românești. Asigurăm totodată pe cei-ce binevoesc a ne onora cu comandele d-lor, că pe lângă promptitudine și acurateță, ne vom nisui ca lucrările săvârșite în această tipografie, să fie lipsite și de erorile de tipar.

Prețuri foarte moderate!

Comande din afară se efectuesc repede!